

10 MOTIVE

Pentru a crede în Dumnezeu

[Click pentru download in format de pliante](#)

1. Toți oamenii au felul lor de a crede

Toți cred în ceva. Nimeni nu poate îndura stresul și grijile acestei vieți, fără să aibă credință în ceva care nu poate fi dovedit. Ateul nu poate dovedi că Dumnezeu nu există. Panteistul nu poate dovedi că totul este Dumnezeu. Pragmatistul nu poate dovedi că ce merge pentru el acum, va merge pentru el și în viitor. Nici agnosticul nu poate dovedi că este imposibil să știi ce este adevărul. Credința este inevitabilă, chiar dacă alegem să credem doar în noi înșine. Lucrurile asupra carora trebuie să ne hotărâm sunt: care dovezi sunt demne de încredere, cum sunt interpretate aceste dovezi și în cine sau în ce suntem dispuși să credem.

2. Limitele științei

Metoda științifică este limitată de un proces de verificare ce poate fi măsurat și repetat. Din definiție, știința nu poate răspunde întrebărilor despre origine, sensul vieții sau moralitate. Pentru aceste răspunsuri, știința este dependentă de crezul și valoarea aceluia care o folosește. Deci știința are o potență mare asupra binelui și răului. Poate să fie folosită să facă un vaccin sau o otrăvă; o centrală termo-nucleară sau o bombă nucleară; să curețe mediul înconjurător sau să-l polueze. Știința poate să vorbească în favoarea lui Dumnezeu sau împotriva Lui. Știința singură nu ne oferă conducerea morală pentru viața noastră. Știința poate doar să ne arate cum lucrează legile naturale dar nu poate să ne spună despre originea lor.

3. Probleme cu evoluția

Unii au crezut că o explicație evoluționistă a vieții nu socotește ca necesar pe Dumnezeu. Dar aceasta ignoră să privească niște probleme. Chiar dacă oamenii de știință ar descoperi acele verigi lipsă care să confirme că viața a apărut și s-a dezvoltat treptat prin perioade de timp, totuși legile probabilităților cer că este nevoie de cineva sau ceva ca un creator. Ca un rezultat, mulți oameni de știință care cred în evoluție, sunt totuși de acord că, universul, în măreția și complexitatea lui, nu a apărut din întâmplare. Mulți se simt siliți să recunoască posibilitatea că există un proiectant inteligent, care a dat tot ce trebuie pentru viață și a pus în mișcare legile universului.

4. Obiceiurile inimii

Omenirea a fost descrisă ca fiind incurabil de religioasă. În momente neașteptate ale necazurilor oamenilor, exprimându-se în rugăciune sau în hulă, se referă la un Dumnezeu existent. Cei care ar califica aceste gânduri ca obiceiuri rele sau păcate sociale, rămân cu întrebări nerăspunse. Negând existența lui Dumnezeu nu dispar misterele vieții. Încercările de a exclude pe Dumnezeu dintr-o viață civilizată, nu elimină dorințele persistente pentru ceva mai mult decât ne oferă viața aceasta. (Eclesiastul 3:11) Frumusețea, adevărul și dragostea sunt lucruri căutate de inima noastră. Chiar cu supărarea noastră pe un Dumnezeu care ar permite suferința și nedreptatea, ne referim la o conștiință morală care ne spune ce este corect și ce este rău. (Romani 2:14-15) Chiar fără voie ne referim la ceva care este mai mare decât noi înșine.

5. Istoria Genezei (Izvorul Genezei)

Când citim primele cuvinte în Biblie se pare că existența lui Dumnezeu este ceva sigur. Geneza totuși a fost scrisă într-o anumită perioadă din istorie. Moise a scris: "La început Dumnezeu..." după aceea scrie despre plecarea Israelului din robia egipteană. El a scris despre evenimente miraculoase care erau mărturisite de milioane de israelieni și egipteni. De la cartea Exod până la venirea lui Mesia, Dumnezeul Bibliei adevărește existența Lui prin evenimente reale și în locuri reale. Oricine are îndoiele legate de aceste lucruri, poate să meargă să verifice existența acestor locuri sau popoare.

6. Poporul Israel

Israelul este folosit des ca un argument împotriva lui Dumnezeu. Multora le vine greu să creadă într-un Dumnezeu care ar avea preferință și ar avea poporul ales. Altor le vine și mai greu să creadă într-un Dumnezeu, care n-ar proteja aleșii Lui prin vagoanele și cuptoarele de gaze de la Auschwitz și Dachau. Dar de la începutul Vechiului Testament istoria lui Israel a fost prezisă. Împreună cu alți prooroci Moise a prezis nu numai despre obținerea Țării Promisei, și despre suferința groaznică și împrăștierea poporului pe tot pământul și eventuala pocăința a lui, apoi reîntoarcerea în zilele de pe urmă. (Deuteronom 28-34, Ezechiel 37-38)

7. Afirmațiile lui Hristos.

Mulți care se îndoiesc de existența lui Dumnezeu spun că: „Dacă Dumnezeu ar vrea ca noi să credem în El, ne-ar arăta.” După cum spune Biblia, Dumnezeu a și făcut deja aceasta. Scriind în secolul al șaptelea î.Hr., prorocul Isaia a spus că Dumnezeu îi va da poporului un semn. O fecioară ar naște un Fiu și ar fi numit: " Emanuel — Dumnezeu este cu noi." (Isaia 7:14, Matei 1:23) Isaia a spus că Fiul ei va fi numit: " Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii." (Isaia 9:6) Prorocul a mai spus că acest copil ar muri pentru păcatele poporului său. (Isaia 53) Conform cu Noul Testament, Isus a pretins că este Mesia. El spunea că este egal cu Dumnezeu și de fapt că este Dumnezeu. (Ioan 5:18, 8:58)

8. Dovada existenței minunilor

Relatarea urmașilor lui Iisus arată că sunt de acord cu faptul că El a făcut mai mult decât doar să pretindă că este Mesia cel așteptat. Acești martori au spus că le-a câștigat încrederea prin minunile pe care El le făcea. A vindecat bolnavi, a umblat pe ape și a murit pe cruce cu o moarte groaznică și nemeritată, înainte ca să învie din morți. (1 Corinteni 15:1-8) Mai convingător era faptul că mulți martori L-au văzut și au vorbit cu El, după ce au găsit mormântul gol, înainte de înălțarea la cer. Acești martori nu aveau nimic de câștigat, în schimbul afirmațiilor lor. Mulți și-au dat viața pentru El, pretinzând până la sfârșit că Mesia cel mult așteptat al lui Israel, a locuit printre ei, că El a devenit o jertfă pentru păcat și că a înviat din morți ca să-i asigure de puterea Lui de ai aduce la Dumnezeu.

9. Detaliile naturii

Unii care cred în Dumnezeu nu iau în serios existența Lui. Ei socotesc că un Dumnezeu așa de mare, care a creat universul, nu s-ar ocupa de ei. Isus, din contră, a confirmat ce sugerează fiecare detaliu al naturii. El a arătat că Dumnezeu este destul de mare ca să se ocupe de cel mai mic detaliu din viața noastră. El a vorbit despre Acela care nu numai că cunoaște fiecare mișcare ce o facem ci deasemenea el cunoaște gândurile și motivele inimii. Isus a învățat că Dumnezeu cunoaște numărul firelor de păr de pe capul nostru, grijile inimii și chiar despre o vrăbie care cade pe pământ. (Psalm 139, Matei 6)

10. Vocea experienței

Biblia spune că Dumnezeu a aranjat circumstanțele vieții noastre astfel încât să-l căutăm pe El. (Faptele Apostolilor 17:26) Pentru cei care îl caută, Scriptura zice că El este aproape și poate fi găsit. (Faptele Apostolilor 17:27) Conform afirmațiilor lui Pavel, Dumnezeu este un duh în care "avem viața, mișcarea și ființa." (Faptele Apostolilor 17:28)

Biblia spune foarte clar, că noi trebuie să tindem către El după condițiile Lui nu ale noastre. El promite că poate fi găsit de cei care recunosc nevoile lor și sunt dispuși să se încreadă în El, nu în ei înșiși.

"Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viață veșnică." (Ioan 3:16)

Invitație Biserica Baptista Ancora

Duminica studiu biblic **10:00**

Serviciu de Închinare **11:00**

Serviciu de Închinare **18:00**

pentru mai multe informații

www.santinoro.com/ancora

bbaconstanta@gmail.com

0722604908